

ΤΡΑΟΥΔΙΣΤΗΣ

ΠΡΟΣΩΠΑ

Αννού	18	χρόνων
Γιαννής	20	»
Κωστής	22	»
Βαββάρα	36	»
Δημήτρης	40	»

ΤΡΑΟΥΔΙΣΤΗΣ

ΣΚΗΝΗ 1

(Ακούονται ρυάκια και πουλιά).

ΠΙΑΝΝΗΣ (Τραγουδά).
Όπως το ματσικόρουν αντάν να πει ν' αθθίσει
τζει κα' στον όχτον τ' αυλατζιού τζιαι να μουσκομυρίσει
έτσι εν τζι η αγάπη μου κρίνον κοντά στ' αυλάτζιν
για σέναν ποταβρίζεται στον ουρανόν καβάτζιν.

ANNOY Αααααχ.

ΠΙΑΝΝΗΣ Μα τι έσεις Αννού μου τζι αναστενάζεις;

ANNOY Τίποτε.

ΠΙΑΝΝΗΣ Σύντυσιε μου μάνα μου. Έσιει ώραν που σε θωρώ έτσι.
Εγώ ταουδώ σου, για να σε δω να γελάς τζιαι να σιαίρε-
σαι τζι εσύ, ώσπου σου τραουδώ περιτου συννεφκιάζεις.

ANNOY Δεν το θέλω.

ΠΙΑΝΝΗΣ Έφταιξε σου κανένας;

ANNOY Όι.

ΠΙΑΝΝΗΣ Έφταιξα σου εγώ;

ANNOY Εεεε, εν να σου πω κάτι Γιαννή μου τζιαι να μεν με παρε-
ξηγήσεις.

ΠΙΑΝΝΗΣ Πε μου, ακούω.

ANNOY Δεν πειράζει. Άφησ' το άλλη φορά.

ΠΙΑΝΝΗΣ Δεν γίνεται. Θέλω να μου πεις.

ANNOY Μπορεί να σου κατοφανεί.

ΠΙΑΝΝΗΣ Ας μου κατοφανεί.

ANNOY Μα λυπούμαι να σε κατοφανίζω.

ΠΙΑΝΝΗΣ Ό,τι θέλεις να μου το λαλείς μάνα μου. Είπα σου το τζιαι
ξαναλαλώ σου το. Δεν θέλω να έχουμεν μυστικά ο ένας
που τον άλλον. Ό,τι σκέφτεσαι για μένα θέλω να μου το
λαλείς. Τζιαι θα κάμνω τζι εγώ το ίδιον.

ANNOY Εεεε...δεν μου αρέσκει να μου τραουδάς Γιαννή μου.

ΠΙΑΝΝΗΣ Δεν σου αρέσκει;

ANNOY Όι.

ΓΙΑΝΝΗΣ Γιατί δεν μου το λάλεις τόσον τζαιρόν;

ANNOY Δεν έθελα να σε κάμω να λυπηθείς.

ΓΙΑΝΝΗΣ Τζι επροτίμας να λυπάσαι εσού Αννού μου, παρά να με λυπήσεις εμένα;

ANNOY Δεν λαλώ πως εν τραουδάς καλά. Όι...μεν με παρεξηγήσεις. Η φωνή σου εν πολλά γλυτζιά. Κανένας δεν τραουδάσαν εσέναν. Όμως, έτο, δεν ημπορώ να ακούω τραουδικιές. Άμα ακούω τραουδκια, σφίγγεται έναν πράμα μεσ' στην ψυσιή μου.

ΓΙΑΝΝΗΣ Μα γιατί μάνα μου;

ANNOY Δεν ιξέρω έμεινε μου που τον τζαιρόν που 'μουν μωρόν.

ΓΙΑΝΝΗΣ Πόσο μωρόν δηλαδή;

ANNOY Που τον τζαιρόν π'άρεψα να καταλαβαίνω που τον κόσμο μου.

ΓΙΑΝΝΗΣ Είνταν που συνέβηκε μάνα μου;

ANNOY Δεν θα το πιστέψεις. Έσει που τότες ούλλος ο κόσμος, άμα κάμνει Σήκωσες, άμα κάμνει Δευτέραν της Καθαράς σιαίρεται, γλεντά, διασκεδάζει, τζι εγιώ άμα κοντέψουσιν τούτες οι μέρες μαραζώννω.

ΓΙΑΝΝΗΣ Γιατί Αννού μου;

ANNOY Γιατί αθθυμούμαι τζείνες τες Σήκωσες που κάμνασιν τότε.

ΓΙΑΝΝΗΣ Είνταν που κάμναν πον σου άρεσκεν;

ANNOY Μόνον δεν μου άρεσκεν! Άμα τους άκουα επήαινα τζι εσκουλλίζουμουν που κάτω που το πάπλωμαν τζι εστούππωννα τ' αφκιά μου.

ΓΙΑΝΝΗΣ Είνταν που λαλούσαν;

ANNOY Ετραουδούσαν.

ΓΙΑΝΝΗΣ Τζι εν κακόν πως ετραουδούσαν;

ANNOY Μα ρώτα να δεις είντα λοής ετραουδούσαν, τζι είντα τραουδκια ελαλούσαν! Πρώτα πρώτα εμεθκιούσαν τζι εγίνουσαν σαν τα γαούρκα με συχωρείς.

ΓΙΑΝΝΗΣ Ετραουδούσαν μεθυσμένοι δηλαδή.

- ANNOY Μα τραουδούσαν; Αγκανίζασιν με το συμπάθκιον.
Εσφίγγουνταν πκοιος να φωνάξει για ν'ακουστεί περίτου.
Οι νεύρες του λαιμού τους επετάσσουνταν, σαν να τους
έβαλλες συρτοθελιάν. Τ' αφκιά τους εγίνουνταν ολοκό-
τσιηνα που το πολλύν κρασίν, σαν να κάθουνταν ομπρός
της τσιμινιάς ή ομπρός που το στόμαν του φούρνου. Το
ίδιον τζια τ' αμμάδκια τους. Που το πολλύν το σφίξιμον,
τάχα να τραουδήσουν, εθάρνες πως έθεν να πεταχτούσιν
πο 'ξω. Τζι εγιώ πκιον, ώσπου τους εθώρουν, επαρακά-
λουν τον Θεόν να τους βοηθήσει να τελειώσουν μια ώραν
γληροότερα, γιατί, είντα να σου το κρύψω, ενόμιζα πως
έθεν να τσακρίσουν τζια να μείνουςιν στον τόπον.
- ΠΙΑΝΝΗΣ (Τη χαϊδεύει). Μάνα μου την Αννού μου.
- ANNOY Τζι ώσπου αθθυμούμαι τα τραούδκια τους πκιάννει με
περίτου το μαράζιν.
- ΠΙΑΝΝΗΣ Είνταν που 'χαν τα τραούδκια τους;
- ANNOY Ούλλον λυπητερά, ούλλον για σκοτωμούς, ούλλον για τον
θάνατον, ούλλον για τον χάρον, ούλλον μαράζιν, ούλλον
νεκαλιόν.
- ΠΙΑΝΝΗΣ Πε μου ένα για να καταλάβω.
- ANNOY Ούτε να τα σκέφτομαι, ούτε να τ' αθθυμούμαι θέλω.
- ΠΙΑΝΝΗΣ Μάνα μου την Αννού μου.
- ANNOY (Απαγγελία). «Φακκά του μιαν με την κουννιάν πάνω στην
τζιεφαλήν του τζι όπως μου ιστορήσασιν εξάωσεν το δειν
του», ακούεις τζι εσού.
- ΠΙΑΝΝΗΣ Μάνα μου την την Αννού μου.
- ANNOY Άμα πεθάνω θάψε με στο πκιο βαθύν το μνήμα,
Αφού της μαύρης μου ζωής εσού 'κοφες το νήμα.
- ΠΙΑΝΝΗΣ Μάνα μου την Αννού μου.
- ANNOY Τζια πκιον εγιώ ώσπου τους άκουα, έλιωννα τζι έστασσα
σαν το τζερίν.
- ΠΙΑΝΝΗΣ Μάνα μου την Αννού μου.
- ANNOY 'Υστερις αντακώνναν τάχατες πως επαίζαν.
- ΠΙΑΝΝΗΣ Είνταν που παιζαν;

- ANNOY Μα επαίξαν; Απλώννασι χαμαί τζι ετζυλιούνταν σαν τα γαούρκα με το συμπάθκιον τζι εκρατούσαν που μια βέρκαν, τζι εφακκούσαν ο ένας του άλλου που πάνω. Τζι αρωτούσαν να μαντέψουν πκοιος τους αχτύπησεν.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Εγιω Αννού μου ούτε κάμνω ούτε θα κάμνω έτσι πελλάρες.
- ANNOY Εσού ξέρεις Γιαννή μου.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Είδες με ποττέ να τζυλιούμαι χαμαί;
- ANNOY Πού θέλεις να ξέρω είντα κάμνεις με τους φίλους σου στες γιορτές τζιαι τα παναῦρκα;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Υπόσχομαι σου ότι ποττέ μου δεν θα σε κάμω να λυπηθείς. Δεν θα σε κάμω να μαραζώσεις με τη συμπεριφορά μου.
- ANNOY Μα έτο που μ' έκαμες.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Είντα λοής σ' έκαμα;
- ANNOY Με τα τραούδκια σου.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Μα εν τζι έξερα το Αννού μου. Δεν μου το είπες.
- ANNOY Τωρά λαλώ σου το.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Εγιώ Αννού μου φωνάζω; Τσιριλλώ σαν τζείνους; Πετάσσονται οι νεύρες του λαιμού μου;
- ANNOY Δεν έσειε σημασιάν.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Εγιώ τραουδώ σου σιγανά, τραουδώ σου απαλά. Όσο να μ' ακούεις μόνον εσού. Να μεν ακούει κανέννας άλλος. Για να μεν μας πάρουν τζιαι μυρωδικιάν, γιατί κατύση μας.
- ANNOY Καλλίττερα να μεν μου τραουδάς καθόλου.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Άκου άκου... Όπως το ματσικόριδον αντάν να πει ν' αθθίσει.
- ANNOY Παναγία μου Γιαννή μου λαλώ σου.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Εν για να σε κάμω να το ξεπεράσεις Αννού μου.
- ANNOY Σε παρακαλώ, τωρά που ξέρεις μεν το ξανακάμεις, γιατί θα μου κακοφανεί πολλά. Θαρκούμενι δεν θα τα καταφέρω ποττέ μου να το ξεπεράσω. Τζιαι γιατί να προσπαθώ άδικα;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Καλάν, καλάν, καλάν...

ΣΚΗΝΗ 2

(Καφενές).

ΚΩΣΤΗΣ Ρε Γιαννήρη, ρε Γιανήη.
 ΠΙΑΝΝΗΣ (Από μακριά). Ναι ρε Κωστή.
 ΚΩΣΤΗΣ Ξαπόλα τους γέρους τζι έλα ποδά ρε φίλε να πούμεν
 καμιάν κουβένταν.
 ΠΙΑΝΝΗΣ Αρέσκει μου η παρέα τους. Ακούεις κουβέντες πρωτινές.
 ΚΩΣΤΗΣ Έλα να πούμεν καμιάν κουβένταν τωρασινήν.
 ΠΙΑΝΝΗΣ (Πλησιάζει). Εβαρέθης μόνος σου;
 ΚΩΣΤΗΣ Κάτσε ρε φίλε.
 ΠΙΑΝΝΗΣ Φκαριστώ.
 ΚΩΣΤΗΣ Εεεε καφετζιήρη.
 ΠΙΑΝΝΗΣ Άφησ' τον, μεν του φωνάζεις. Όσον τζι ήγκια καφέ.
 ΚΩΣΤΗΣ Να σου φέρει τίποτε άλλο, κανένα λίζο, κανέναν ιντοκά-
 ρουον, καμιά σουμάδα.
 ΠΙΑΝΝΗΣ Εν θέλω λαλώ σου.
 ΚΩΣΤΗΣ Πώς πάεις; Είσαι καλά; Έσειε μέρες να σε δούμεν.
 ΠΙΑΝΝΗΣ Εχτές έρεξα πόσσω σου ρε φίλε.
 ΚΩΣΤΗΣ Πότε εχτές;
 ΠΙΑΝΝΗΣ Εψές τη νύχτα ρε φίλε.
 ΚΩΣΤΗΣ Ααα εννοείς που ήρτετε με παρέα ντυμένοι μάσκες. Εεε
 καλά, τούτον εν παρπατεί ρε φίλε. Ήρτετε, εκάμετε μας ιτά
 τζι εφύετε.
 ΠΙΑΝΝΗΣ Έσειε το η νύχτα. Μιαν τζι εμασκαρευτήκαμεν, είπαμε να
 γυρίσουμεν ούλλον το χωρκόν.
 ΚΩΣΤΗΣ Έχω ένα νέον να σου πω.
 ΠΙΑΝΝΗΣ Λάλε.
 ΚΩΣΤΗΣ Σοβαρό νέον.
 ΠΙΑΝΝΗΣ Ακούω.
 ΚΩΣΤΗΣ Πολλά σοβαρό νέον.
 ΠΙΑΝΝΗΣ Εν να με σπάσεις σήμερα.
 ΚΩΣΤΗΣ (Παύση. Μιλά σιγά). Θα πέψω προξένια.
 ΠΙΑΝΝΗΣ Αποφάσισες το; Δόξα σοι ο Θεός.

ΚΩΣΤΗΣ Μεν φωνάζεις τζι εν να μας ακούσουν.
ΓΙΑΝΝΗΣ Τζιαι πκοια εν η τυχερή;
ΚΩΣΤΗΣ Η Αννού.
ΓΙΑΝΝΗΣ Πκοια Αννού.
ΚΩΣΤΗΣ Η Αννού του μουχτάρη.
ΓΙΑΝΝΗΣ Η Αννού του μουχτάρη!
ΚΩΣΤΗΣ Μεν φωνάζεις λαλώ σου.
ΓΙΑΝΝΗΣ Αποκλείεται.
ΚΩΣΤΗΣ Γιατί αποκλείεται;
ΓΙΑΝΝΗΣ Σωστά. Γιατί αποκλείεται. Η ίδια ξέρει το;
ΚΩΣΤΗΣ Πού να το ξέρει; Τωρά το αποφάσισα. Ούτε στους γονιούς μου εν το είπα κόμα.
ΓΙΑΝΝΗΣ Είντα λοής τζι αποφάσισες για την Αννού; Τόσον τζαιρόν ελάλες μου για άλλες.
ΚΩΣΤΗΣ Άλλον τζείνες που φουμίζεις τζι άλλον η γεναίκα που κάμνει για γεναίκα σου.
ΓΙΑΝΝΗΣ Τζι η Αννού νομίζεις πως κάμνει για γεναίκα σου;
ΚΩΣΤΗΣ Χαμήλωσ' τον τόνο σου. Νομίζω κάμνει μου.
ΓΙΑΝΝΗΣ Τζιαι πόθθεν το νομίζεις;
ΚΩΣΤΗΣ Πρώτα πρώτα έσειε την περιουσίαν της. Κατ' ακρίβειαν εν η πκιο εχούμενη μεσ' στο χωρκόν.
ΓΙΑΝΝΗΣ Τζι η γενιά σου δεν πάει πίσω. Είσαστιν τζι εσείς καλά σασμένοι. Αλί σε μας που δεν έχουμεν που τον ήλιον μοίρα.
ΚΩΣΤΗΣ Ύστερις, έχω της εμπιστοσύνην. Εν η μόνη που δεν είπεν κανένας λον κακόν για λλόου της.
ΓΙΑΝΝΗΣ Μπορεί να ξέρει να κρύβεται.
ΚΩΣΤΗΣ Δεν γίνεται, κάτι έθεν ν' ακουστεί. Ξέρεις τους ρέμπελους μεσ' στο χωρκόν είντα λοής πκιάννουσι μυρωθκιάν. Αν έκαμνεν τίποτε έθεν να μαθευτεί. Έθεν να το κάμουν τουτούγκιν.
ΓΙΑΝΝΗΣ Μπορεί να ξέρει να προφυλάεται τζι ο αγαπητικός της.
ΚΩΣΤΗΣ Έβκαλες της τζι αγαπητικόν μάνι μάνι;
ΓΙΑΝΝΗΣ Είπα, μπορεί.

- ΚΩΣΤΗΣ Αν θέλεις να μείνουμε φίλοι μεν ιξαναπείς τίποτε για
λλόου της ρε Γιαννή.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Δηλαδή επήρες το απόφασιν τζαι τίποτε δεν σ'αντικόβκει.
- ΚΩΣΤΗΣ Είντα λαλούμεν τόσην ώραν;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Τζιαι πότε υπολογίζεις να της πέψεις τα προξένια;
- ΚΩΣΤΗΣ Σήμερις έχουμεν Δευτέραν της Τυρινής. Αύριον Τρίτην, το
πολλύν πιθάροκου πρόπει να τα πέψω. Πριν να μας κόψουν
οι νηστείες. Ως την Τζιερχατζήν της Τυρινής να βρεθούμεν,
να φάμεν τζιαι να πκιοούμεν, αν μας δώκουν θετικήν απά-
νησιν.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Φοάσαι ότι μπορεί να μεν σου δώκουν;
- ΚΩΣΤΗΣ Πάντα το πλάσμαν πρόπει να κρατεί μιαν πισινή.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Σωστά λαλείς.
- ΚΩΣΤΗΣ Μα πάλε, αποκλείεται ρε φίλε. Είντα, λείπει μου τίποτε;
Δόξα σοι ο Θεός μια χαρά είμαι. Τζιαι το ανάστημα μου
έχω το τζιαι το παρουσιαστικό μου εν καλόν. Οι περίτου
εν πελλαμένες πάνω μου. Τούτη λαλείς να με ββάλει σκάρ-
τον;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Ξέρω γιω τα γούστα της Αννούς;
- ΚΩΣΤΗΣ Είντα λαλείς; Αν την καταφέρω, μπαίννεις πρώτος μου
κουμπάρος;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Άησε να πει πρώτα το νναι τζι ύστερις θωρούμεν.

ΣΚΗΝΗ 3

- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Βάλε μια φωνήν της κοπελλούας να 'ρτει ποδά, να της το πούμεν.
- ΒΑΡΒΑΡΑ Άφησ' την να ξημερώσει ο Θεός.
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Φώναξε της λαλώ σου. Άκου την Τζεοκατζήν όπου τζιαι να 'σαι. Μπορεί να θέλει να σαστεί, να περιποιηθεί.
- ΒΑΡΒΑΡΑ Είντα σάσμαν να θέλει; Τζιαι τα ρούχα της έσει τα τζιαι τα παπούτσια της τζιαι τα λούσα της. Έχω της τα ούλλα. Έσει τωρά που καρτερώ να 'ρτει τούτη η μέρα;
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Ν' ακέψει να το δέχεται καλέ, αν μεν τίποτε άλλον.
- ΒΑΡΒΑΡΑ Γιατί να μεν το δεχτεί; Ο Κωστής εν που τους πκιο προκομμένους μεσ' στο χωρκόν. Τζιαι προ παντός έσει το δικόν του.
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Φώναξε της λαλώ σου.
- ΒΑΡΒΑΡΑ Καλάν, καλάν. Κόρη Αννούου, κόρη Αννούουουου.
- ΑΝΝΟΥ Ναι μανάαααα.
- ΒΑΡΒΑΡΑ Έλα ποδά κόρη, κάτι που σε θέλουμεν.
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Θ' αλλάξει η ζωή της καλέ που την μιαν ημέραν εις την άλλην. Εξίχασες τα δικά μας; Εχαρωθήγαμεν τζι έκαμες ένα μήνα να γυρίσεις να με δεις μεσ' στ' αμμάδκια. Θέλεις να πάθει τζιαι τούτη το ίδιον; Όσον πκιο γλήορα της το πούμεν τόσον πκιο γλήορα θα το δεχτεί.
- ΑΝΝΟΥ (Από κοντά). Ναι μανά, είντα με θέλεις;
- ΒΑΡΒΑΡΑ Ο τζύρης σου κόρη μου έσει ένα νέον να σου πει.
- ΑΝΝΟΥ Είντα νέον;
- ΒΑΡΒΑΡΑ Σύντυσιε καλέ. Είντα στέκεις τζιαι θωρείς με;
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Μιαν τζι άνοιξες την κουβένταν, τέλειωσ' την.
- ΒΑΡΒΑΡΑ Επέψαν μας προξένια κόρη μου.
- ΑΝΝΟΥ Επέψαν μας προξένια;
- ΒΑΡΒΑΡΑ Ναι.
- ΑΝΝΟΥ Για μέναν;
- ΒΑΡΒΑΡΑ Έχουμεν άλλην που λλόου σου;
- ΑΝΝΟΥ Τζιαι πκιοιος;
- ΒΑΡΒΑΡΑ Ο Κωστής του Τζυνηού.

ANNOY Ο Κωστής του Τζυνηού!

BARBAPA Ναι, κόρη μου.

ANNOY Πόθθεν ώς τα πόθθεν να μου πέψει προξένια ο Κωστής;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ Ππέφτει σου λλίος;

ANNOY Δεν λαλώ πως εν παττάλης.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ Τότε;

ANNOY Δκνο πλάσματα για να σμίουν πρόπει να ταιρκάζουν.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ Τζιαι πού ξέρεις πως εν ταιρκάζετε;

ANNOY Ντα τζείνος ρέσσει που κοντά μου τζι εν με σιαιρετά.

BARBAPA Μπορεί να μεν θέλει να παρεξηγηθεί κόρη μου.

ANNOY Πως εν να σιαιρετήσει θα παρεξηγηθεί;

BARBAPA Ο κόσμος δεν θωρεί τζιαι παρεξηγά, όι να με δει τζιόλας.

ANNOY Μα είναι να δει;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ Κόρη Αννού. Τούτα ούλλα εν δικαιολογίες. Θέλεις κανέναν άλλον κόρη μου τζι αντρέπεσαι να μας το πεις;

ANNOY Εγιά έξω πόσσω μου εν ιβκαίννω. Πού να δω τον άλλον τζιαι να τον θέλω;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ Τότε θα τους μηνύσω να 'ρτουν την Τζερχατζιήν της Τυρινής να τα τελειώσουμεν. Μιαν τζιαι που τη Δευτέραν της Καθαράς αντακώνουν οι νηστείες.

ΣΚΗΝΗ 4

(Ρυάκια και πουλιά).

- ANNOY Φοούμαι Γιαννή μου πως δεν θα καταφέρω ν' αλλάξω την γνώμη των γονιών μου.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Κόρη Αννού, μα περιπαίζεις με; Θα τους αφήσεις να σε χαρτώσουν με τον Κωστή, χωρίς να τον θέλεις;
- ANNOY Εν το ξέρεις το γινάτιν τους Γιαννή μου.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Να πεισμάσσεις. Έπρεπε να τους το κόψεις που μιαν αρχήν, να το πάρουν απόφαση.
- ANNOY Δεν καταλαβαίνουσι λαλώ σου. Ό,τι τζιαι να τους πω βρίσκουν τζι ανταπαντούν μου. Ώσπου τζιαι χαντακώννουμε τζιαι μεινίσκω τζιαι θωρώ τους σαν την ξιστητζιήν.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Κόρη Αννού, μέμπα τζι αρέσκει σου ο Κωστής τζι αντρέπεσαι να μου το πεις;
- ANNOY Προσβάλλεις με Γιαννή μου. Εν δυνατόν να βρισκούμαστιν τόσον τζιαιρόν οι δκυο μας τζιαι να σκέφτομαι τον Κωστήν;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Ούλλα περνούν που τον νουν μου.
- ANNOY Το κακόν που ο Κωστής, για να λαλούμεν την αλήθειαν, δεν έσει με πολλά κουσούρκα. Για τούτον τζιαι δεν ιξέρω τζι εγιώ είνταν πον να τους πω για να τους πείσω. Ρωτούν με: Εν άσημος; Λαλώ τους όι. Εν μαννός; Όι. Εν λούρτης; Όι. Εν φακκόλοος, Όι. Εν ταιγκούνης; Εν ακούστην να 'σειε έτσι αίπιν. Δεν ιξέρω τζι εγιώ είντα λοής να τους αλλάξω γνώμην.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Δεν τον αγαπώ να τους πεις. Να τελειώννει η ιστορία.
- ANNOY Τότε θα μου πούσιν πως αγαπώ άλλον. Θέλεις να τους πω, πως αγαπκιούμαστιν;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Αν νομίζεις πως ήρτεν η ώρα να τους το πεις, πε τους το.
- ANNOY Θέλω, μα φοούμαι.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Θέλεις να τους το πω εγιώ;
- ANNOY Δεν εν το ίδιον;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Κόρη Αννού...θαρκούμαι δεν ιξέρεις είνταν που θέλεις.

ΣΚΗΝΗ 5

- ΒΑΡΒΑΡΑ Κόρη Αννού πκιάσε να σείσεις νάκκον αλεύριν, να το ζυμάσουμεν να κόψουμεν λλία μακαρούνια. Τζι όπου τζιαι να 'σαι άκου την Τζεγκατζήν πο 'ρχεται.
- ΑΝΝΟΥ Εν ανάγκη να κόψουμε μακαρούνια;
- ΒΑΡΒΑΡΑ Κύριε ελέησον, κύριε ελέησον κόρη μου μα είσαι με τον νον που γεννήθηκες; Γίνεται Τζεγκατζή της Τυρινής χωρίς ζυμαρικόν; Είντα την λαλούν Τυρινήν;
- ΑΝΝΟΥ Κάμνουμεν λλίες ραβκιόλες.
- ΒΑΡΒΑΡΑ Να κόψουμεν τα μακαρούνια που τα σήμερα, που θέλουν περικούλισιν ώσπου να τελειώσουμεν. Τζιαι το Σάββατον επαράντζειλα της Αντζιελούς της βόσσιενας να μας φέρει δκυο ταλάγκα αναρήν ανάλατην να κάμουμεν τζιαι ραβκιόλες.
- ΑΝΝΟΥ Αν κάμουμεν τα μακαρούνια που τα σήμερα εν να χαλάσουν ως την Τζεγκατζήν.
- ΒΑΡΒΑΡΑ Οι ραβκιόλες εν που χαλούν, πο 'χουν τυρίν τζι αυκόν. Τα μακαρούνια απλώννουμεν τα νάκκον εις τον ήλιον να ξεράνουν τζι εν παθθαίνουν τίποτε.
- ΑΝΝΟΥ Πουν' τον ήλιον; Θωρείς ήλιον;
- ΒΑΡΒΑΡΑ Εν να μείνει κρυμμένος συνέχεια μεσ' στα σύννεφα;
- ΑΝΝΟΥ Πού ξέρεις.
- ΒΑΡΒΑΡΑ Ας εν τζιαι δαμαί στην νησιάν, καρτζίν του λαμπρού να τα απλώσουμεν νάκκον, πάλε ξερανίσκουν κόρη.
- ΑΝΝΟΥ Τζιαι να γεμάσουσι σταχτούς...
- ΒΑΡΒΑΡΑ Κόρη Αννού, απόν θέλει να πα στον μύλον πέντε μέρες κοσσιινίζει. Πόσην ώραν να σου λαλώ τζιαι να μου λαλείς; Θέλεις να τσακωθούμεν πάλε;
- ΑΝΝΟΥ Εν η πρώτη μας αμματοπόνηση;

- ΒΑΡΒΑΡΑ Πρόσεξε καημένη μου, γιατί αν σου δείξω την άλλη μου την όψιν εν θα σ' αρέσει καθόλου. Είντα παθες κόρη τούτες τες ημέρες τζι εν συντυχάννεσαι; Αν ήταν άλλη που λλόου σου έθεν να πετά που την χαράν της, που έδωκεν έτσι τύχη πάνω της. Τζι εσου είσαι συνέχεια αγκρισμένη τζι αγκαστρομένη! Εν σηκώννεις κουβένταν τζιαι παραντζιελιάν! Άτε να δω ααα!
- ΑΝΝΟΥ Είπα σας ότι θέλω χάρωμαν;
- ΒΑΡΒΑΡΑ Θέλεις να πάεις να γενείς καλορχιά;
- ΑΝΝΟΥ Επήραν με τα γρόνια;
- ΒΑΡΒΑΡΑ Εγιώ στην ηλικία σου είχα σε τζι εσέναν.
- ΑΝΝΟΥ Άλλοι οι τζαιροί οι δικοί σου.
- ΒΑΡΒΑΡΑ Μα άκου να σου πω, εν τζι εν να σου λαλώ τζιαι να μου λαλείς. Πκιασ' την τατσιάν να σείσεις αλεύρι να μεν γυρίσω το σιέριν μου.

ΣΚΗΝΗ 6

ΠΙΑΝΝΗΣ Είντα ρε Κωστή. Πού ελάμνησες;
 ΚΩΣΤΗΣ Πάω πάνω στον καφενέν.
 ΠΙΑΝΝΗΣ Έλα να πάμεν ώς κάτω να παρπατήσουμεν νάκκον να
 ξιμουδκιάσουμεν.
 ΚΩΣΤΗΣ Άνάγκη για ξιμούδκιασμα εν έχουν οι καθισκιάρες φίλε
 μου. Εγώ ούλλη μέρα εξιλαφάνιζα. Την όρεξιν του περι-
 πάτου πού να την έβρω.
 ΠΙΑΝΝΗΣ Έλα γιάλι άλι, να κουβενκιάσουμεν τζια νάκκον. Έχω
 τζια νέα να σου πω.
 ΚΩΣΤΗΣ Είντα νέα ένει, πον ημπόρουμε να τα πούμεν εις τον καφε-
 νέν;
 ΠΙΑΝΝΗΣ Για την Αννού.
 ΚΩΣΤΗΣ Είνταν πο 'μαθες για την Αννού;
 ΠΙΑΝΝΗΣ Έμαθα κάτι που θαρκούμαι εν καλά να το ξέρεις.
 ΚΩΣΤΗΣ Καλόν όξα κακόν;
 ΠΙΑΝΝΗΣ Καλόν ρε φίλε. Ποττέ κακόν! Είντα κακόν μπορεί να 'σει
 η Αννού;
 ΚΩΣΤΗΣ Λάλε να δούμεν.
 ΠΙΑΝΝΗΣ Έμαθα πως της αρέσκουν πολλά τα τραούδκια.
 ΚΩΣΤΗΣ Αρέσκουν της τα τραούδκια!
 ΠΙΑΝΝΗΣ Ναι. Άμα ακούσει κανένα να τραουδά χάννει τον νουν της.
 ΚΩΣΤΗΣ Άτε!
 ΠΙΑΝΝΗΣ Τζια προ παντός τραούδκια λυπητερά.
 ΚΩΣΤΗΣ Σαν πκοια;
 ΠΙΑΝΝΗΣ Τζείνα που εξιστορούν πείναν, αρώσκιαν, θάνατον, σκο-
 τωμούς, ορφάνια.
 ΚΩΣΤΗΣ Μα εν δυνατόν;
 ΠΙΑΝΝΗΣ Άκου με που σου λαλώ.
 ΚΩΣΤΗΣ Τζι εσου πού το 'μαθες;
 ΠΙΑΝΝΗΣ Άκουσα που το λάλεν ένας ανιμιός της.
 ΚΩΣΤΗΣ Πκοιος ανιμιός της;
 ΠΙΑΝΝΗΣ Ο Αντρίκκος

ΚΩΣΤΗΣ Ο Αντρίκκος του Περικλή όξα ο Αντρίκκος του Ζηγωνή;
ΓΙΑΝΝΗΣ Άκου να σου πω, θέλεις πίστεψε θέλεις μεν πιστέψεις.
ΚΩΣΤΗΣ Είντα σ' ερώτησα ρε τζι αγκρίστηκες;
ΓΙΑΝΝΗΣ Εγιώ λαλώ σου το φίλε μου, να το'σιεις υπόψη σου, για
πιθαρκού της Τυρινής πον να πάεις έσσω της. Είπα μιαν
τζι εν Σήκωσες τζιαι πάεις για προξένια, ευκαιρία να
αννοίξεις τη γλυτζιά σου, πέγκι τη συγκινήσεις.
ΚΩΣΤΗΣ Να 'σαι σίγουρος. Ό,τι ξέρω θα το πω.
ΓΙΑΝΝΗΣ Τζι είπα σου. Λυπητερά. Όσον το 'σιεις τραούδια του
κλαμάτου. Τζιαι να 'σαι σίγουρος. Η καρδιά της θ' αννοίξει
σαν το τραντάφυλλον του Μα.

ΣΚΗΝΗ 7

(Πιάτα, πηρούνια, ποτήρια).

- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Στην υγεία σας.
 ΟΛΟΙ Εις υγείαν.
 ΔΗΜΗΤΡΗΣ Καλώς ήρτετε.
 ΟΛΟΙ Καλώς σας ήβραμεν.
 ΔΗΜΗΤΡΗΣ Τζι ώρες καλές.
 ΟΛΟΙ Αμήν.
 ΔΗΜΗΤΡΗΣ Ο Θεός να τα φέρει δεξιά τζιαι να γενεί η δουλειά μας.
 ΟΛΟΙ Ο Θεός να δώσει.
 ΔΗΜΗΤΡΗΣ Τζιαι καλό στάδιον να περάσουμεν τζιαι καλόν Πάσκαν να φτάσουμεν.
 ΟΛΟΙ Καλό στάδιον.
 ΔΗΜΗΤΡΗΣ Τζι αν έρτουν ούλλα βολικά, ξώπασκα να κάμουμεν τζιαι τους αρραβώνες.
 ΟΛΟΙ Αμήν.
 ΒΑΡΒΑΡΑ Είντα 'σιεις κόρη Αννού τζι είσαι μουλλατή;
 ΑΝΝΟΥ Είντα να πω.
 ΒΑΡΒΑΡΑ Πε μας τζι εσού τίποτε ν' ακούσουμεν τη γλυτζιά σου.
 ΔΗΜΗΤΡΗΣ Καλά κάμνει. Η γεναίκα η νούσιμη πρέπει ναν λλιόλοη. Θέλεις να σου μοιάσει πον αφήνεις άλλον να συντύσει; (Γέλια).
 ΚΩΣΤΗΣ Εν πολλά ωραίον το κρασί σου κύριε Δημήτρη.
 ΔΗΜΗΤΡΗΣ Εν αλήθεια, φέτι επέτυχα το. Ήρτεν πασ' στο καράριν. Ούτε πολλά γλυτζιούν ούτε πολλά στερκόν. Τζείνον που πρέπει. Πίννετε. Μεν το λυπάστε. Το πιθάριν εν γεμάτο. (Γέλια).
 ΒΑΡΒΑΡΑ Γέλα κόρη μου, γέλα τζι εσού, να φέξει νάκκον το μούτρο σου.
 ΔΗΜΗΤΡΗΣ Άφησ' την λαλώ σου.
 ΒΑΡΒΑΡΑ Πόσην ώρα να κάθεται αμίλητη τζιαι να θωρεί τες μούττες των παπουτσιών της;
 ΚΩΣΤΗΣ Συγγνώμη, αν επιτρέπεται μπορώ να πω έναν τραούδι;

ΒΑΡΒΑΡΑ Επιβάλλεται λεβέντη μου, οξιά επιτρέπεται; Εν ανάγκη να
ρωτήσεις;

ΚΩΣΤΗΣ (Καθαρίζει τη φωνήν του).

ΔΗΜΗΤΡΗΣ Έτσι μπράβο, καθάρισ' την καλά.

ΚΩΣΤΗΣ (Τραγουδά).
Όσον βαρούν τα σίδερα βαρούν τα μαύρα ρούχα
γιατί τα φόρεσα τζι εγώ για μιαν αγάπην που 'χα.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ Γεια σου ρε λεβέντη. Να ζήσει η μάνα που σ' εγέννησε.

ΚΩΣΤΗΣ (Αφήνει ένα μακρόσυρτο «Αμάν Αμάν», που γίνεται φέϊτ
άουτ).

ΣΚΗΝΗ 8

ΚΩΣΤΗΣ (Φέϊτι ιν).
 Αμάν αμάν...
 Χάρε που παίρνεις τες ζωές
 πάρε τζιαι τη δική μου,
 να 'ρω στους τόπους που 'σαι σου,
 για να 'βρω την καλήν μου.
 Αμάνα αμάν. (Φέϊτ άουτ).

ΣΚΗΝΗ 9

ΚΩΣΤΗΣ (Φέϊτι ιν).
 Τρεις ορφανές εμείναμεν με πόνο στην καρδιά μας
 έλα γλυκιά μανούλλα μας να δεις τα βάσανα μας.
 εμέν την μεγαλύτερη που 'χες αρραβωνιάσει
 από την μαύρην τύχη μου μικρή τον είχα χάσει
 η άλλη η μικρότερη έππεσεν μεσ' στον λάκκον
 τζι είσιεν πολλά νερόφιδα.....(Φέϊτ άουτ).

ΣΚΗΝΗ 10

ΚΩΣΤΗΣ (Φέϊτι ιν).
 Αμάν αμάν,
 Ο άδρωπος ο μερακλής δεν πρέπει να γεννιέται
 γιατ' η ζωή εν άδικη τζι άδικα τυραννιέται.
 Αμάν αμάν...(Φέϊτ άουτ).

ΣΚΗΝΗ 11

(Μουσική).

- ΒΑΡΒΑΡΑ Εν γεναικάτα τούτα; Πού εξανακούστηκεν έτσι δουλειά;
Σαν εκαθούμαστιν καλά καλούλλικα τζι εκουβενκιάζαμεν
τζι τραουδούσαμεν τζι εδιασκεδάζαμεν να φύει, να μας
αφήκει ούλλους σύξυλους τζιαι να πάει να χαθεί.
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Μπορεί να αρρώστησε, να αδιαθέτησε ρε γεναίκα.
- ΒΑΡΒΑΡΑ Τζι αν ήταν άλλοι ξένοι να πω στ'ανάθθεμαν. Μα ήταν τα
μέλλοντα πεθθερικά της.
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Εγώ είμαι σίγουρος πως εν την επαρεξηγήσαν τα πλάσμα-
τα. Εκαταλάβαν πως κάτι θά'παθεν.
- ΒΑΡΒΑΡΑ Έτσι λαλείς εσού, έτσι θέλεις να νομίζεις.
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Το πράμαν εν να δείξει.
- ΒΑΡΒΑΡΑ Τζι εγώ λαλώ σου, ξίχασ' τον Κωστήν του τζυνηού. Πρέ-
πει να 'ν πελλός για να ξαναρέξει το ξωπόρτιν μας.
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Πελλός μπορεί να μεν ένει. Μα μπορεί να 'ν πελλαμένος
μιτά της.
- ΒΑΡΒΑΡΑ Κρίμας το κοπέλλιν τζι εν να το χάσει η βλαμμένη. Κρίμας
τες περιουσίες του, τζιαι τες ομορφιές του, τζιαι τες τρα-
ουδικιές του. Εγέρασα τζι εν άκουσα έτσι όμορφα τραούδ-
κια. Ακόμα δεν εστεγνώσαν τ' αμμάδκια μου που το
κλάμα. (Μύξοκλαίει).
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Εεεε κανεί. Τωρά που φύασιν οι ξένοι σήκου να πάμεν
ποτζεί να δούμεν είνταν που κάμνει.

ΣΚΗΝΗ 12

(Μουσική).

- ΒΑΡΒΑΡΑ Κόρη Αννού, κόρη Αννού, κόρη Αννού. Φέξε da καλέ τη λάμπαν να δούμεν είνταν που κάμνει τούτη. Κόρη Αννούου... Κύριε ελέησον, κύριε ελέησον, κύριε ελέησον, έππεσεν τζι εσκουλλίστην που κουριάς. Σήκου πάνω κόρη.
- ΑΝΝΟΥ Άησ' με ήσυχη.
- ΒΑΡΒΑΡΑ Να σ' αφήνω ήσυχη ρα! Δεν αντρέπεσαι ρα τα μούτρα σου. Πού εξανακούστην απού καταβολής κόσμου έτσι δουλειά. Έτσι ρεξιλλίκιν! Να σηκωστεί η γεναίκα τζιαι να φύει τζιαι ν' αφήκει σύξυλους τζείνους που 'ρταν να την ιζητήσουν. Πού εξανακούστην.
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Άφησ' την να συντύσει.
- ΒΑΡΒΑΡΑ Είντα να πει. Τι έσει να πει. Τι δικαιολογίαν έσει.
- ΑΝΝΟΥ Πόσην ώραν να τον ακούω να νεκαλιέται;
- ΒΑΡΒΑΡΑ Να τον ακούεις να νεκαλιέται!
- ΑΝΝΟΥ Είνταν πον το νεκάλημαν κοντά στην τραουδικιάν του.
- ΒΑΡΒΑΡΑ Βέβαια...αρέσκουν σου τα πελλοτράουδα που λαλούν εις τους γάμους οι ρέμπελοι, οι τεψίζηες, οι ξιμαρόγλωσσοι, που τους ακούεις τζιαι δεν ιξέρεις πού να κρύψεις την μουτσούναν σου που την αντροπή σου.
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Εεε κανείει.
- ΑΝΝΟΥ Πόσην ώραν να τον ακούω να κλαίει την μοίραν του.
- ΒΑΡΒΑΡΑ Τ' αμμάδκια μου εμέναν κόρη ακόμα να στεγνώσουν που τη συγκίνησιν τζι εσέναν εν σου άρεσεν;
- ΑΝΝΟΥ Με τη φόραν που πήρεν τούτος, αλλό λλίον να μας θάφει ούλλους.
- ΒΑΡΒΑΡΑ Αφορμολοάσαι κόρη μου, αφορμολοάσαι.Τούτη εν η αιτία. Αντι να μας πεις καθαρά πως εν τον θέλεις. Λαλεις πως νεκαλιέται.
- ΑΝΝΟΥ Εεε ναι, δεν τον θέλω.
- ΒΑΡΒΑΡΑ Επειδή τραουδά!
- ΑΝΝΟΥ Επειδή τραουδά τζιαι μοιρολοάται.
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Είπες πως δεν τον θέλεις κόρη;

ANNOY Ναι, δεν τον θέλω.
ΔΗΜΗΤΡΗΣ Τότε θα τον πάρεις με το ζόρι.
ANNOY Μόνον ένας τρόπος υπάρχει για να τον πάρω.
ΔΗΜΗΤΡΗΣ Πκοιος;
ANNOY Να βωβώσει.
BARBARA Ακούεις, ακούεις είντα γεναίκαν ενεγιώσαμεν. Ασα μάνα μου, μάνα μου τζιαι θα καταστραφεί τούτος ο κόσμος. Ετόλμουν εγώ να πω έτσι κουβένταν της μάνας μου;
ΔΗΜΗΤΡΗΣ Εγώ θα τους μηνύσω πως είμαστιν δεχτοί.

ΣΚΗΝΗ 13

(Μουσική. Φωνές από κόσμο και από παιδιά).

- ΠΑΝΝΗΣ (Φωνάζει). Ρε Κωστήρηρη, ρε Κωστήρηρη.
 ΚΩΣΤΗΣ Πού είσαι ρε Γιαννήρηρη.
 ΠΑΝΝΗΣ Δακάτω ρεεε, δίκλα ποδάαα, ποδά κατά τον ποταμόν. Έλα κάτω. Έλα να πούμεν καμιάν κουβένταν.
 ΚΩΣΤΗΣ (πλησιάζει). Όι κύριε μου, μα το χωρόν συλλόβρωτον εσυνάχτηκεν δακάτω για να κόψουν τη μούττην της.
 ΠΑΝΝΗΣ Δακάτω πο 'σει τσιαήριν να τζυλιστούν άφοα.
 ΚΩΣΤΗΣ Πού εν οι δικοί σου;
 ΠΑΝΝΗΣ Τζει πάνω στο βουναλλούν. Πε μας να δούμεν. Πώς επήε-τε εψές;
 ΚΩΣΤΗΣ Που το σειρόττερον τζιαι τζει.
 ΠΑΝΝΗΣ Δηλαδή;
 ΚΩΣΤΗΣ Που την αρκήν που πήαμεν έσσω της εκάθετον αμίλητη τζι ασύντυση σαν την όρνιθαν την καλαθουρκασμένην. Είπα τζι εγιώ πως εν που την αντροπήν της. Μα ώσπου έρεσεν η ώρα ήταν σειρόττερα τζιαι σειρόττερα. Ώσπου στο τέλος άμα την έβαλα πάνω τζι είπα κανέναν τραούδιν σαν μου παράντζειλες, εσηκώθην τζι έφυεν τζι άφηκεν μας σύξυλους τζι εμέν τζιαι τους γονιούς μου.
 ΠΑΝΝΗΣ Μα εν δυνατόν;
 ΚΩΣΤΗΣ Δεν επίστευκα στ' αμμάδκια μου! Εν τούτον το πλάσμαν λαλώ που το θωρώ στη στράταν τζιαι πέφτουν τ' αμμα-τόφυλλα μου; Όι μάνα μου...μακριά τα ρούχα σου.
 ΠΑΝΝΗΣ Εμετάνωσες δηλαδή;
 ΚΩΣΤΗΣ Ευτυχώς π' αννοίξαν τ' αμμάδκια μου ανώρας.
 ΠΑΝΝΗΣ Μπορεί να κάμνεις λάθος ρε φίλε. Εγιώ θαρκούμαι πως εν καλή η κοπελλούα.
 ΚΩΣΤΗΣ Αν σ' αρέσκει, πήαινε ζήτα την εσού.
 ΠΑΝΝΗΣ Πού έχω για ρε φίλε καρτζιλλίγκιν να πάω να ζητήσω την κόρην του μουχτάρη;
 ΚΩΣΤΗΣ Εγιώ που την είδα που κοντά τζιαι ξέρω την, λαλώ πως δεν αξίζει ούτε για το νυχού σου.

- ΓΙΑΝΝΗΣ Είμαι φτωχός, πάφτωχος φίλε μου. Προσβάλλονται τζιαί μόνο να πούσιν τ' όνομαν μου.
- ΚΩΣΤΗΣ Τζι εγιώ λαλώ σου πως εν ψυχικόν πον να κάμεις. Γιατί που την παραξενιάν της, εν θα βρεθεί κανένας να την πάρει.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Λαλείς να δοτζιμάσω;
- ΚΩΣΤΗΣ Δοτζίμασε.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Εν τζι εν να σου κατοφανεί.
- ΚΩΣΤΗΣ Να μου κατοφανεί! Εγιώ ούτε τ' όνομαν της εν θέλω να ξανακούσω.

ΣΚΗΝΗ 14

(Μουσική).

- ΒΑΡΒΑΡΑ Είντα καρτεράς δηλαδή; Εκαρτέρας να πούσιν ναι; Τζι εσου να 'σουν εις την θέσιν τους το ίδιον θα 'καμνες. Γιατί το κάθε πλάσμαν έσειε την αξιοπρέπειαν του, έσειε το εγώ του.
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Κρίμας το κοπέλλιν τζι εχάσαμεν το.
- ΒΑΡΒΑΡΑ Είπε σου ο τζύρης καθαρά δηλαδή πως εν τη θέλουν;
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Εν δυνατό να το πούσιν καθαρά ρε γεναίκα;
- ΒΑΡΒΑΡΑ Είντα σου είπεν;
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Είπεν πως αποφασίσαν να καρτερούσιν αλλό λλίον, ώσπου να σαστούσιν καλλίττερα, γιατί έχουν τζιαι κάπκοια μισοχρέη πον παίρνουν αναβολήν. Μασημένα πράματα... Καταλαβαίνεις.
- ΒΑΡΒΑΡΑ Μπορεί τζιαι ναν αλήθεια καλέ.
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Αποκλείεται.
- ΒΑΡΒΑΡΑ Γιατί το αποκλείεις;
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Άμα τον αρώτησα πόσην αναβολήν ζητούσιν εν μου 'κοψεν λον.
- ΒΑΡΒΑΡΑ Κρίμας το κοπέλλιν τζι εχάσαμεν το.
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Τζιαι το κακόν εν άλλον, που βκαίννει τζιαι τ' όνομαν της. Γιατί τούτα τα πράματα εν τζιαι μεινίσκουσιν κρουφά.
- ΒΑΡΒΑΡΑ Ο Θεός να με βκάλει ψεύτισσαν μα εν να μας μείνει στο ράφιν τζι εν να τη θωρούμεν να γερνά δαμέσα τζιαι να λιώννουμεν.
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Πέρικι στραώσει ο Θεός κανέναν τζι έρτει τζιαι ζητήσει την.

ΣΚΗΝΗ 15

(Μουσική. Ρυάκια και πουλιά).

- ANNOY Κλείει χρόνος που λαλείς εν να 'ρτεις έσσω μου να με ζητήσεις Γιαννή μου, μα εν τ' αποφασίζεις.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Εν να 'ρωτω Αννού μου.
- ANNOY Ήταν Δευτέρα της Καθαράς που μου το έταξες τζι ήρτεν άλλη Δευτέρα της Καθαράς τζι ακόμα διαλοΐζεσαι.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Θέλω να 'μαι σίγουρος μάνα μου. Εν θέλω να 'ρωτω τζιαι να με βιάλλουν έξω.
- ANNOY Αν σε βιάλουν έξω, φεύκω τζι εγώ μιτά σου.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Γιατί μάνα μου; Γιατί να τσακκωθούμεν με τους γονιούς σου; Γιατί να μεν κάμουμεν τη δουλειά μας με το λάου λάου;
- ANNOY Πόσον τζαιρόν να βρισκούμαστιν όπως τους κλέφτες; Αν μας πάρει κανέναν αμμάτιν τζιαι μάθουν το, εν να πειστώσουν τζι εν να μας χωρίσουσι για πάντα. (Κλαίει ψεύτικα).
- ΓΙΑΝΝΗΣ Καλάν καλάν, μεν κλαίεις αφού νομίζεις πως θα τα καταφέρουμε. Θα πέψω προξένια.
- ANNOY Εγώ θα 'βρω τον τρόπον να τους καταφέρω.

ΣΚΗΝΗ 16

(Μουσική).

- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Βάλε μιαν φωνήν της κοπελλούας να 'ρτει ποδά να της το πούμεν.
- ΒΑΡΒΑΡΑ Μα θα της δώκεις τον Γιαννήν του Μισταρκού;
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Μακάρι να τον θέλει να λαλείς.
- ΒΑΡΒΑΡΑ Τζιαι θα συμπεθερέψεις με τον Μισταρκόν;
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Αν δεν συμπεθερέψω με τον Μισταρκόν, άρκον μπορεί να συμπεθερέψω με κιλίντζηρον, με τον νουν της κόρης σου.
- ΒΑΡΒΑΡΑ Δεν έχουν που τον ήλιον μοίραν.
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Δόξα σοι ο Θεός έχουμεν εμείς. Έσειε τζιαι τη σακαπαρι-τζιήν του το κοπέλλιν. Εν να περάσουν.
- ΒΑΡΒΑΡΑ Εν η αλήθεια εν καλούτσικον τζιαι το παρουσιαστικόν του. Πάντα ξιουρισμένος, καλοχτενισμένος, καλοντυμένος, καλοπετσωμένος...
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Φώναξε της να δούμεν είντα λαλεί.
- ΒΑΡΒΑΡΑ Κόρη Αννούσου, έλα ποδά κόρη να σου πω.
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Τουν' την φοράν ακούεις, έχω το να τη χαρτώσω με το ζόριν.
- ΒΑΡΒΑΡΑ Πκιασ' την με το κολάτζιον.
- ΑΝΝΟΥ Είντα με θέλεις;
- ΒΑΡΒΑΡΑ Ο τζύρης σου κάτι σε θέλει.
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Μιαν τζι άννοιξες την κουβένταν τέλειωσ' την.
- ΒΑΡΒΑΡΑ Είχαμεν προξένια.
- ΑΝΝΟΥ Πάλε; Μα άλλην δουλειάν εν θα κάμνουμεν;
- ΒΑΡΒΑΡΑ Έκλεισεν χρόνος κόρη που τότες που ξανάχαμεν.
- ΑΝΝΟΥ Τζιαι πκοιος εν πον τωρά;
- ΒΑΡΒΑΡΑ Εν νάκκον φτωχόν το κοπέλλιν μα εν καλόν, καλοσυνάτον.
- ΑΝΝΟΥ Πκοιος εν πον τωρά;
- ΒΑΡΒΑΡΑ Ο Γιαννής του Μισταρκού.
- ΑΝΝΟΥ Ο Γιαννής του Μισταρκού;
- ΒΑΡΒΑΡΑ Ναι ο Γιαννής του Μισταρκού.

- ANNOY Αποκλείεται. Έτσι άδρωπον δεν τον παίρνω.
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Τι έσαι κόρη το κοπέλλιν;
- ANNOY Ούτε λάδιν έσαι ούτε ξύδιν. Εν τέλια ανέλαδος.
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Κανένας δεν έσαι τες καλοσύνες του τζαι την ευκένειαν του. Ξέρεις το πως άμα με δει στον καφενέν σηκώννεται που την τσαέραν του να κάτσω;
- ANNOY Φαίνεται είσιεν το σκοπόν του.
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Είντα σκοπόν;
- ANNOY Να 'ρτει να με ζητήσει.
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Έν εν μόνον ομπρός μου που προσηκώννεται. Εν σ' ούλλους τους μαλλίτερους.
- ANNOY Ναι σίουρα, άμα θωρεί πως τον θωρείς.
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Είσαι το πνεύμαν το πονηρόν.
- ANNOY Εν να με μάθετε εσείς τον Γιαννήν του Μισταρκού;
- ΒΑΡΒΑΡΑ Πού ξέρεις εσού είντ' άδρωπος ένει ο Γιαννής του Μισταρκού;
- ANNOY Εεεεε, εεεεε γιατί εν ακούω;
- ΒΑΡΒΑΡΑ Τζείνοι που τον κακολοούν εν τζείνοι π' αζουλεύκουν.
- ANNOY Μα πόθθεν να τον αζουλέψουν; Που τες αρκονκιές του όξα που τες προκοπάες του;
- ΒΑΡΒΑΡΑ Ναι που τες προκοπάες του!
- ANNOY Σιγά τες προκοπάες!
- ΒΑΡΒΑΡΑ Ρέσσει δίπλα που τη γεναίκαν τζι αντρέπεται να γυρίσει να τη δει μεσ' στ' αμμάδκια. Τόσον προκομμένος τζιαι νούσιμος ένει.
- ANNOY Ας φορήσει φερετζιέν.
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Κόρη Αννού, τα πολλά λόγια εν φτώσια. Τούτην τη φοράν δεν θα γενεί το δικό σου. Εγιώ θα μηνύσω των πλασμάτων να 'ρτουν να τα τελειώσουμεν.
- ANNOY Μήνα τους.
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Θα τους μηνύσω. Τζιαι μεν γελαστείς να σηκωθείς πάλε να φύεις τζιαι να μας αφήκεις.
- ANNOY Ας αντακάσει ο Γιαννής να μοιρολοάται σαν τον Κωστήν τζιαι να δεις πως θα το κάμω. Να δείτε πως θα το κάμω!